

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/62/2015
Identifikačné číslo spisu:	3113208281
Dátum vydania rozhodnutia:	17.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Seman
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3113208281.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: CD Consulting, s. r. o., so sídlom Politických väzňů č. 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 26 429 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: R. X., bytom L.. C.. V. XXX/XX, XXX XX O. O., zastúpený JUDr. Mária Bustinová, advokátka, so sídlom kancelárie Šrobárová 186/9, 914 51 Trenčianske Teplice, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom kancelárie Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie príslušenstva zmenkovej sumy a zmenkovej odmeny 1,04 €, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 39CbZm/165/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21. septembra 2015 č. k. 16CoZm/144/2013-113, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobou podanou podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej len „nariadenie“) sa žalobkyňa v konaní domáhala plnenia zo zmenky.

Združenie spotrebiteľov Slovenka, o. z. (ďalej len „ZSS“) oznámilo súdu prvého stupňa písomne, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Okresný súd Trenčín doručil oznámenie o vstupe do konania účastníkom konania s tým, aby sa k vstupu vyjadrili, prípadne vzniesli námietky. Žalovaný so vstupom účastníka na strane žalovaného súhlasil.

Žalobkyňa vo vyjadrení k predmetnému úkonu ZSS uviedla, že v danom prípade ide o európskej konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na ktoré sa vzťahuje nariadenie. Podľa názoru žalobkyne je k takejto veci vedľajšie účastníctvo neprípustné.

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 28. apríla 2015 č. k. 39CbZm/165/2013-104 pripustil vstup ZSS

do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. V odôvodnení uviedol, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je upravené nariadením, pričom to, čo je upravené v nariadení, je upravené v procesnom práve členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Text nariadenia nevyklučuje účasť vedľajšieho účastníka a nariadenie ani nemá ustanovenie upravujúce účasť vedľajšieho účastníka v takomto konaní. Preto pri rozhodovaní o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania treba aplikovať § 93 ods. 1 až 4 O. s. p. Vstup ZSS do konania pripustil, lebo v danom prípade boli splnené všetky podmienky na to, aby tento subjekt mohol v konaní vystupovať ako vedľajší účastník. Námietky žalobkyne o neprípustnosti vstupu ZSS ako vedľajšieho účastníka považoval súd prvého stupňa za neopodstatnené a nemajúce podklad v ustanoveniach nariadenia.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 21. septembra 2015 č. k. 16CoZm/144/2015-113 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.). Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že otázku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu je potrebné riešiť podľa ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy (t. j. Občianskeho súdneho poriadku), lebo nariadenie nemá v tomto smere osobitnú úpravu. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalobkyňa sa domáha plnenia zo zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej zmluve o úvere a procesný úkon vyjadrujúci vôľu vstúpiť do tohto konania prejavilo ZSS, došlo k vstupu ZSS do konania v súlade s § 93 ods. 2 a 3 O. s. p. Súd prvého stupňa preto rozhodol správne. K odvolacím námitkám odvolací súd uviedol, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu predstavuje osobitný druh sporového konania, ktoré sa vyznačuje predovšetkým tým, že prebieha písomne a za použitia vzorových tlačív. Nejde však o také konanie, v ktorom by bola vylúčená účasť vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie tvrdiac, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že súdy nepostupovali podľa nariadenia, ale podľa Občianskeho súdneho poriadku. V rozpore s nariadením pripustili ZSS do konania ako vedľajšieho účastníka. Skutočnosť, že nariadenie neobsahuje úpravu vedľajšieho účastníctva, nesprávne vyložili tak, že nariadenie nevyklučuje uplatnenie tohto inštitútu v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Povolenie vstupu tohto subjektu do prebiehajúceho európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepovedie k očakávanému zjednodušeniu, zrýchleniu a zlacneniu takéhoto konania. Naopak, účasť ZSS v procesnom postavení vedľajšieho účastníka neúmerne predĺži konanie, zvýši jeho časovú náročnosť a spôsobí tiež nárast trov konania. Z uvedených dôvodov žalobkyňa žiadala napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný a ZSS sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/303/2015, 3Cdo/15/2015, 3Cdo/119/2015, 3Cdo/133/2015, 3Cdo/134/2015, 3Cdo/154/2015, 7Cdo/8/2015, 8Cdo/269/2015, 5Cdo/305/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.